

4. Ali je treba člen 1(2)(b) Direktive 2004/18 ali člen 2(6)(c) Direktive 2014/24 razlagati tako, da ti določbi nasprotujeta temu, da se predpogodbi o prodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, priznajo *ex tunc* pravni učinki?

- (¹) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL 2004, L 134, str. 114).
- (²) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65).
- (³) Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS) (UL 1989, L 395, str. 33).

Pritožba, ki jo je 26. januarja 2023 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 16. novembra 2022 v zadevi T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija

(Zadeva C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: B. Stromsky, H. van Vliet in I. Georgiopoulos, agenti)

Druga stranka v postopku: Kraljevina Nizozemska

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 16. novembra 2022 v zadevi T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija, EU:T:2022:713, razveljavi;
- četrti in peti tožbeni razlog v zadevi T-469/20 zavrne;
- uporabi pooblastilo iz člena 61, prvi odstavek, drugi stavek, Poslovnika Sodišča Evropske unije, da samo dokončno odloči o zadevi, in tožbo v celoti zavrne kot neutemeljeno;
- Kraljevini Nizozemski naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja en pritožbeni razlog, ki je razdeljen na dva dela.

S sklepom Komisije, izpodbijanim na prvi stopnji (¹) (v nadaljevanju: Sklep), je bil ukrep razglašen za združljiv z notranjim trgov, ne da bi bilo dokončno odločeno o tem, ali gre pri tem ukrepu za državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

V prvem delu je navedeno, da je Splošno sodišče pravno napačno ugotovilo, da bi Komisija sklep o nenasprotovanju v smislu člena 4(3) Uredbe 2015/1589 (²) lahko sprejela samo, če bi prej odločila o vprašanju, ali ukrep, ki je predmet preiskave, pomeni državno pomoč. Po mnenju Komisije z različnimi načini razlage prava Unije take ugotovitve ni mogoče potrditi. Komisija namreč trdi, da izpodbijana sodba ni skladna s ciljem zakonodajalca Unije, da je treba hitro pojasniti, ali so ukrepi združljivi z notranjim trgov. Če bi bila namreč izpodbijana sodba potrjena, bi to lahko pripeljalo do tega, da bi bila Komisija prisiljena dolgotrajno in po nepotrebnem preizkusiti, ali določen ukrep zajema vse elemente iz člena 107(1) PDEU, kljub temu, da je tako in tako prepričana, da je ta ukrep združljiv z notranjim trgov.

Z drugim delom se Splošnemu sodišču očita, da je pravno napačno ugotovilo, da Sklep krši načelo pravne varnosti. Sklep naj bi, nasprotno, povečeval pravno varnost s tem, da je bil ukrep razglašen za združljiv z notranjim trgovom, takoj ko je Komisija to ugotovila.

- (¹) Sklep Komisije C(2020) final 2998 z dne 12. maja 2020 o ukrepu pomoči SA.54537 (2020/NN) – Nizozemska, prepoved premoga za proizvodnjo električne energije na Nizozemskem.
- (²) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshofs (Nemčija) 3. februarja 2023 – WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

(Zadeva C-54/23, Laudamotion in Ryanair)

(2023/C 173/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: WY

Toženi stranki: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Vprašnji za predhodno odločanje:

1. Ali je pravica do odškodnine zaradi najmanj triurne zamude leta v skladu s členi 5, 6 in 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 (¹) na splošno izključena, če potnik v primeru grozeče velike zamude uporabi nadomestni let, ki ga rezervira sam, in tako prispe v končni namembni kraj z manj kot triurno zamudo, ali pa je v tem primeru vsekakor mogoče uveljavljati pravico do odškodnine, če že pred časom, ko mora biti potnik najpozneje navzoč pri prijavi na let, obstajajo zadosti zanesljivi indici, da bo zamuda v končni namembni kraj znašala vsaj tri ure?
2. V primeru, da je treba na prvo vprašanje odgovoriti v slednjem smislu: ali pravica do odškodnine zaradi najmanj triurne zamude letala v skladu s členi 5, 6 in 7 Uredbe v navedenem primeru predpostavlja, da je potnik v skladu s členom 3(2)(a) Uredbe pravočasno navzoč pri prijavi na let?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika) 2. februarja 2023 – JH/Policejní prezidium

(Zadeva C- 57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: JH

Tožena stranka: Policejní prezidium